

Trollets hjärta

Det var en gång en rik bonde. Hans gård var stor, hans åkrar var stora och hans skogar var ännu större.

Han hade många hästar och kor, får och höns, men han hade bara ett barn. Barnet var en liten flicka och bonden älskade henne mest av allt. Hon var hans ögonsten.

Nära bondens gård låg en liten stuga. Torparna som bodde där hade nästan ingenting. De ägde inte ens stugan de bodde i, så de måste arbeta åt bonden hela dagarna för att få bo där.

De hade inga kor, ingen häst och inga

Rabén & Sjögren Stockholm
© Gunilla Borén 1994
Omslag och illustrationer av Tord Nygren
Tryckt hos Tuna Tryck AB, Eskilstuna 1994
ISBN 91 29 62818 0

får, men de hade i alla fall ett litet barn. Barnet var en pojke.

Flickan och pojken lekte med varandra hela dagarna när de var små. Men när de blev större, så hade inte pojken mycket tid för lekar. Han måste hjälpa sin far i arbetet.

Flickan hade gott om tid, men hennes far tyckte inte om att hon lekte med pojken. Han ville att hon skulle bli vän med barnen på andra stora och rika gårdar. Fattiga torparens ungar passade inte för hans lilla fina dotter.

Så tyckte bonden, men det gjorde inte flickan. Hon tyckte bäst om torparpojken.

Tiden gick. Barnen växte och de tyckte mer och mer om varandra. Men de måste träffas i hemlighet.

Ibland fick bonden syn på dem. Då blev han väldigt arg. Han grälade på flickan och körde bort pojken.

När barnen blev ännu äldre, då tyckte



Bonden grälade på flickan och körde bort pojken.